

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Maxim Nacov

(art. 287 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-930/2023

Nr. PIGD 1-21192179-01-Ira-14062026)

Recurs inadmisibil; Încetarea eronată a procesului penal în baza amnistiei, în locul pronunțării unei sentințe de condamnare cu liberare de pedeapsă, nu justifică admiterea recursului. Remedierea acestei erori nu ar produce efecte practice, ca urmare a intervenirii termenului de prescripție a răspunderii penale, iar recursul este inadmisibil în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 5) CPP.

12 octombrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Silvia Gurițanu

Curtea de apel: Dmitrii Fujenco, Liudmila Caraianu, Serghei Gubenco, Grigori Colev,
Ștefan Starciuc, Afanasi Curdov

Curtea Supremă de Justiție: Nadejda Toma, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Maxim Nacov, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Vladislav Gribincea,

Sergiu Stratan, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Maxim Nacov s-a născut în anul 1990 în r-nul Leova. El a fost apărat de avocatul Vasile Zagaican.

2. Maxim Nacov a fost învinuit că, la 21 iunie 2021, aproximativ la ora 18:30, aflându-se în stradă, în s. Tomaiul Nou, în r-nul Leova, în urma unui conflict cu Nicolae Barba, din intenții huliganice, încălcând ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, lezând normele de drept și morale de comportare în societate, care asigură securitatea personală a cetățenilor, a aplicat o lovitură cu pumnul în zona pieptului și o lovitură cu pumnul în față lui Nicolae Barba. Conform raportului de expertiză din 22 octombrie 2021, părții vătămate i-au fost cauzate: edem al buzelor, excoriații ale buzei inferioare. Leziunile menționate nu generează dereglarea sănătății și se califică drept vătămare corporală neînsemnată. Fapta a fost încadrată juridic în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală. La 17 februarie 2022, prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, procesul penal de învinuire a lui Maxim Nacov în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat în temeiul Legii amnistiei nr. 243/2021 (nepublicată, f.d. 114). Instanța a constatat vinovăția lui Maxim Nacov și a reținut că acțiunile acestuia au fost corect încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța a admis cererea inculpatului privind încetarea procesului penal în temeiul Legii amnistiei nr. 243/2021.

4. La 03 martie 2022, procurorul în Procuratura r-lui Leova, Octavian Căinăreanu, a depus apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri. El a solicitat ca Maxim Nacov să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să fie condamnat la amendă în mărime de 600 de unități convenționale și liberat de executarea pedepsei în temeiul Legii amnistiei nr. 243/2021. Prima instanță a încetat procesul penal în temeiul art. 2 din Legea amnistiei nr. 243/2021, fără a-l recunoaște pe Maxim Nacov vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Aplicarea amnistiei nu constituie un temei de reabilitare, presupunând constatarea vinovăției persoanei pentru fapta imputată, stabilirea pedepsei și liberarea de executarea ei în cazul amnistiei.

5. La 31 mai 2022, [Curtea de Apel Comrat](#) a admis apelul, a casat integral sentința și a pronunțat o hotărâre nouă. În temeiul art. 2 al Legii amnistiei nr. 243/2021, procesul penal privind învinuirea lui Maxim Nacov a fost încetat. Instanța a reținut că, odată ce inculpatul și-a exprimat în mod expres acordul pentru aplicarea actului de amnistie și a solicitat încetarea procesului penal, instanța de fond nu mai era în drept să continue cercetarea judecătorească și să examineze probele în vederea stabilirii vinovăției acestuia. Subiectul probării nu urma a fi supus analizei, iar instanța trebuia să soluționeze cererea inculpatului și să dispună încetarea procesului penal în temeiul art. 2 din Legea amnistiei nr. 243/2021. Instanța a constatat că prima instanță, prin continuarea cercetării probelor în pofida cererii inculpatului privind aplicarea amnistiei, a procedat contrar art. 275, 332, 352 și 391 Cod de procedură penală. Acest viciu procedural a determinat casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în temeiul actului de amnistie. Decizia motivată a fost pronunțată la 30 iunie 2022.

6. La 13 iulie 2022, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Recurentul a solicitat casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare. Acuzarea a susținut că soluția legală era pronunțarea unei sentințe de condamnare, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 107 Cod penal. Încetarea procesului penal în temeiul amnistiei nu permite constatarea juridică a vinovăției inculpatului și nu corespunde efectelor amnistiei, care înlătură pedeapsa, nu răspunderea penală.

7. La 05 decembrie 2022, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul, a casat integral decizia și a dispus rejudecarea cauzei. Instanța a reținut că motivarea deciziei instanței de apel este contradictorie, întrucât, deși în partea descriptivă aceasta a făcut referire la art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 107 Cod penal, în dispozitiv a dispus încetarea procesului penal în temeiul Legii amnistiei nr. 243/2021. După depășirea etapei ședinței preliminare, aplicarea amnistiei urma să fie soluționată printr-o sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia, nu printr-o sentință de încetare.

8. La 20 martie 2023, [Curtea de Apel Comrat](#) a admis apelul, a casat decizia și a adoptat o hotărâre nouă. În temeiul art. 2 al Legii amnistiei nr. 243/2021 procesul penal a fost încetat. Instanța a reținut că încetarea procesului penal în temeiul amnistiei nu are caracter reabilitant și nu impune, în mod automat, pronunțarea unei sentințe de condamnare după depășirea ședinței preliminare. Inculpatul poate opta între acceptarea încetării în baza amnistiei și continuarea procesului în vederea achitării. Doar în cazul în care acesta nu consimte la

încetare, procedura continuă, iar, după stabilirea vinovăției, amnistia se aplică prin sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia. În speță, cauza a parvenit spre judecare la 30 decembrie 2021, iar în aceeași zi, neconstatând temeiuri pentru fixarea ședinței preliminare, judecătorul a dispus examinarea acesteia în procedură generală pentru 27 ianuarie 2022. Ulterior, Maxim Nacov a formulat două cereri: privind examinarea cauzei în procedură simplificată și, prin avocat, susținută și personal, privind încetarea procesului penal în temeiul amnistiei. În aceste condiții, prima instanță nu era în drept să continue cercetarea judecătorească și examinarea probelor, ci trebuia să soluționeze cererea inculpatului privind aplicarea amnistiei. Instanța a respins argumentul procurorului potrivit căruia, la finalizarea examinării cauzei, unica soluție posibilă era pronunțarea unei sentințe de condamnare în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală. Această soluție este incidentă atunci când inculpatul nu consimte la încetarea procesului și optează pentru continuarea procedurii. În schimb, atunci când inculpatul solicită expres aplicarea amnistiei și încetarea procesului, cercetarea judecătorească în vederea stabilirii vinovăției nu se impune. Decizia motivată a fost pronunțată la 19 aprilie 2023.

9. La 18 mai 2023, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Recurentul solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei. Acuzarea reiterează argumentele expuse în recursul precedent, susținând că, odată depășită etapa ședinței preliminare și continuată judecarea cauzei, aplicarea amnistiei nu mai putea avea ca efect încetarea procesului penal. Întrucât cererea de aplicare a amnistiei a fost formulată după etapa preliminară, iar cauza a fost examinată în procedură simplificată, cu cercetarea probelor și audierea inculpatului, instanțele au aplicat eronat Legea amnistiei nr. 243/2021, dispunând încetarea procesului penal. Recurentul invocă faptul că aceste considerente au fost reținute de Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 05 decembrie 2022 și susține că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs, deși, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, acestea sunt obligatorii.

10. La 14 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs, însă nimeni nu a depus referință.

11. Urmărirea penală a fost pornită la 14 iulie și s-a terminat la 27 decembrie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 30 decembrie 2021 - 17 februarie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 11 mai - 31 mai 2022 și 08 februarie - 20 martie 2023. Curtea Supremă de Justiție a examinat cauza între 03 august - 05 decembrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 14 iunie 2023.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție;”

13. Partea relevantă a Codului de procedură penală, era următoarea:

„**Articolul 275** Circumstanțele care exclud urmărirea penală.

Urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 4) a intervenit ... amnistia.

Articolul 285 Încetarea urmăririi penale

(2) Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) ...

Articolul 332 Încetarea procesului penal în ședința de judecată

(1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) –9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

(5) În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Articolul 389 Sentința de condamnare

(4) Sentința de condamnare se adoptă:

2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal.

Articolul 391 Sentința de încetare a procesului penal

(1) Sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă:

1) lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile sau împăcat;

2) a intervenit decesul inculpatului;

3) persoana nu a atins vârsta pentru tragere la răspundere penală;

4) există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă;

5) există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal;

6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; precum și

7) în cazurile prevăzute în art. 54-56 Cod penal.”

14. Articolul 16 alin. (3) Cod penal, prevede următoarele:

„(3) Infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.”

15. Partea relevantă a art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, la ziua comiterii faptei, prevedea următoarele:

„(1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:

...

b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

16. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 19 aprilie 2023. Recursul a fost declarat pe 18 mai 2023. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului era de 30 de zile, recursul a fost înaintat în termen.

17. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

18. Recursul procurorului se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Acest temei se referă la deficiențele în motivarea hotărârii judecătorești. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul acestui temei de recurs în decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100). Acest temei a fost interpretat în numeroase cauze (deciziile nr. [1ra-1081/2023](#), [1ra-1309/2023](#)). Procurorul consideră că instanța eronat a încetat procesul penal fără stabilirea vinovăției și pedepsei condamnatului. Potrivit recurentului, instanța trebuia să pronunțe o sentință de condamnare și apoi să aplice amnistia și să libereze condamnatul de executarea pedepsei penale. Completul va examina acest argument prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, care se referă la interpretarea legii contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

19. Recurentul susține că instanța de apel a făcut o interpretare greșită a Legii amnistiei nr. 243/2021 și a art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală. El contestă legalitatea încetării procesului penal în baza amnistiei după depășirea etapei ședinței preliminare, susținând că, în această situație, instanța trebuia să

stabilească vinovăția, să aplice pedeapsa și să dispună liberarea de executarea acesteia. De asemenea, invoca faptul că această chestiune fusese deja soluționată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2022 (vezi para. 7), iar instanța de apel, la rejudecare, nu a respectat indicațiile obligatorii ale instanței de recurs, în sensul art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

20. Potrivit practicii Curții Supreme de Justiție, amnistia poate produce trei efecte: înlăturarea răspunderii penale, înlăturarea pedepsei penale și reducerea sau comutarea pedepsei. Fiecare dintre aceste efecte se aplică în funcție de etapa procesului penal. Înlăturarea răspunderii se aplică în timpul urmăririi penale (conform art. 275 pct. 4 și art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală). Înlăturarea pedepsei se aplică în instanța de judecată, inclusiv în apel (conform art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală). Reducerea sau comutarea pedepsei se aplică după rămânerea definitivă a hotărârii și punerea ei în executare (art. 469 Cod de 4 procedură penală). Aplicarea amnistiei este condiționată de acordul persoanei. Chiar dacă apărarea formulează o cerere în acest sens, unica soluție posibilă este emiterea unui sentințe de condamnare și de liberare de pedeapsă penală, după cum prevede art. 389 Cod de procedură penală. Prin urmare, instanța nu poate dispune încetarea procesului penal pe motivul aplicării actului de amnistie (decizia nr. [1ra-303/2024](#), §§ 36-42).

21. În speță, situația procedurală prezintă similitudini relevante cu cea examinată de Curtea Supremă de Justiție în dosarul nr. [1ra-198/2023](#). În acea cauză, după desfășurarea ședinței preliminare, instanța a dispus examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a audiat inculpații și părțile vătămate și a cercetat materialele cauzei, iar cererile de aplicare a amnistiei au fost formulate ulterior, la etapa dezbaterilor judiciare. Curtea Supremă de Justiție a reținut că, în asemenea circumstanțe, după depășirea etapei ședinței preliminare și continuarea cercetării judecătorești, amnistia nu mai putea determina încetarea procesului penal, urmând a fi aplicată printr-o sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia.

22. În cauza de față, după numirea cauzei spre judecare în procedură generală, la 17 februarie 2022, Maxim Nacov a solicitat atât examinarea în procedură simplificată, cât și încetarea procesului în temeiul amnistiei. Cererea privind procedura simplificată a fost admisă, instanța a cercetat materialele cauzei, iar Maxim Nacov a recunoscut fapta și și-a susținut cererea. Prin urmare, cauza se afla deja în etapa examinării fondului, astfel încât, în cazul constatării vinovăției, amnistia urma să fie aplicată prin condamnare, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia, nu prin încetarea procesului penal. Mai mult, prezenta cauză a fost deja examinată de Curtea Supremă de Justiție, care, prin decizia din 05 decembrie 2022, nr. [1ra-1174/2022](#), a casat hotărârea și a dispus rejudecarea, reținând expres că etapa ședinței preliminare fusese depășită.

23. Deși instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de art. 362 alin. (1) Cod penal și au dispus încetarea procesului penal în temeiul Legii amnistiei nr. 243/2021, această eroare nu justifică, prin ea însăși, casarea deciziei atacate. Completul este de acord cu argumentele procurorului potrivit cărora instanțele trebuiau să pronunțe o hotărâre de condamnare, cu liberarea lui Maxim Nacov de pedeapsă în baza actului de amnistie, și nu o soluție de încetare a procesului penal. Practica Curții Supreme de Justiție în această materie a fost clarificată după decizia instanței de apel (a se vedea decizia nr. [1ra-303/24](#)). Indiferent de soluția procesuală adoptată, Maxim Nacov ar fi beneficiat de liberarea de pedeapsă în temeiul Legii amnistiei nr. 243/2021. Până la momentul examinării recursului, a intervenit prescripția răspunderii penale, astfel încât remedierea erorii constatate nu mai poate produce efecte practice asupra situației juridice a persoanei. În aceste circumstanțe, recursul este inadmisibil, deoarece, chiar în ipoteza admiterii sale, soluția pronunțată nu ar genera consecințe juridice efective pentru inculpat, iar problema juridică invocată în recurs nu mai este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței Curții Supreme.

24. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului Lilia Sîrbu împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 20 martie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Sergiu Stratan

Digitally signed by Bleșceaga Stella
Date: 2026.10.12 19:37:44 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

